

UCHWAŁA Nr 25 RADY MINISTRÓW

z dnia 5 stycznia 1959 r.

w sprawie zakończenia eksperymentów ekonomicznych podjętych na podstawie uchwały nr 44 Rady Ministrów z dnia 31 stycznia 1957 r. oraz w sprawie zasad i trybu prowadzenia dalszych prac doświadczalnych w dziedzinie organizacji i ekonomiki przedsiębiorstw.

W związku z zakończeniem okresu, wyznaczonego uchwałą nr 44 Rady Ministrów z dnia 31 stycznia 1957 r. w sprawie podejmowania przez państwowe przedsiębiorstwa eksperymentów ekonomicznych (Monitor Polski Nr 10, poz. 70), Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. Szczególne uprawnienia przedsiębiorstw uzyskane na podstawie uchwały nr 44 Rady Ministrów z dnia 31 stycznia 1957 r. w sprawie podejmowania przez państwowe przedsiębiorstwa eksperymentów ekonomicznych (Monitor Polski Nr 10, poz. 70) wygasają z dniem 31 grudnia 1958 r., z wyjątkiem tych uprawnień, które dla poszczególnych przedsiębiorstw określi Prezes Rady Ministrów na wniosek Rady Ekonomicznej przy Radzie Ministrów,

§ 2. Uprawnienia utrzymane w mocy zgodnie z § 1 wygasają w przypadku:

- 1) gdy właściwy minister ustali, że przepisy ogólnie obowiązujące umożliwiają prowadzenie działalności w zakresie przyznanego przedsiębiorstwu szczególnego uprawnienia,
- 2) decyzji Prezesa Rady Ministrów o wygaśnięciu uprawnień wydanej na wniosek właściwego ministra,
- 3) rezygnacji z uprawnień przez przedsiębiorstwo; w przedsiębiorstwach, w których powołana została rada robotnicza, decyzję o rezygnacji podejmuje dyrektor przedsiębiorstwa po zasięgnięciu opinii rady robotniczej.

Monitor Polski Nr 14

— 88 —

Poz 49

§ 3. Zjednoczenia przemysłu powinny wykorzystać doświadczenia przedsiębiorstw eksperymentujących w zakresie zaopatrzenia i zbytu i podjąć właściwe kroki celem wykorzystania tych doświadczeń w działalności przedsiębiorstw zgrupowanych w zjednoczeniu.

§ 4. W celu dalszego doskonalenia metod organizacji i zarządzania gospodarką narodową zjednoczenia przemysłu i przedsiębiorstwa mogą zgłaszać wnioski o wprowadzenie szczegółowo opracowanych rozwiązań w jednym przedsiębiorstwie lub grupie wybranych przedsiębiorstw (np. w zakresie ulepszonych metod ustalania i korygowania funduszu płac, doboru innego systemu płac i taryfikatorów, spraw cen, zagadnień akwizycji i reklamy, ulepszonych metod zaopatrzenia w określone artykuły, zagadnień podziału zysku itd.).

§ 5. 1. Wnioski przedsiębiorstwa w sprawie prowadzenia przez nie doświadczeń, o których mowa w § 4, zatwierdza dyrektor zjednoczenia, jeżeli posiada uprawnienia do decydowania w sprawach objętych doświadczeniem.

2. Wnioski przedsiębiorstw dotyczące wprowadzenia doświadczalnych metod i form w zakresie organizacji i ekonomiki przedsiębiorstw przez niektóre lub wszystkie przedsiębiorstwa zgrupowane w zjednoczeniu zatwierdza dyrektor zjednoczenia na podstawie opinii kolegium zjednoczenia.

3. W przypadku gdy doświadczenie obejmuje sprawy, w których dyrektor zjednoczenia nie decyduje, wniosek

(ust. 1 i 2) należy przedstawić do zatwierdzenia ministrowi, któremu podlega zjednoczenie.

4. Jeżeli doświadczenie obejmuje zagadnienia w których podjęcie decyzji wykracza poza uprawnienia właściwego ministra (ust. 3), minister ten przedstawia wniosek o zatwierdzenie doświadczenia Prezesowi Rady Ministrów wraz z opinią zainteresowanych ministrów.

§ 6. W razie stwierdzenia ujemnych dla gospodarki skutków wprowadzonego doświadczenia upoważnia się ministra, któremu przedsiębiorstwo podlega, do natychmiastowego przerwania doświadczenia. W przypadku określonym w § 5 ust. 4 ostateczną decyzję wydaje Prezes Rady Ministrów.

§ 7. Wykonanie uchwały porucza się Prezesowi Rady Ministrów i zainteresowanym ministrom.

§ 8. Traci moc uchwała nr 44 Rady Ministrów z dnia 31 stycznia 1957 r. w sprawie podejmowania przez państwowe przedsiębiorstwa eksperymentów ekonomicznych (Monitor Polski Nr 10, poz. 70).

§ 9. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1959 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz